

The Moral Wrongness of Sexually Provocative Attire in Public Places Based on Jeremy Bentham's Utilitarianism

Sayyed Ali Taleqani ¹ | Hossein Rafiei ²

1. Assistant Professor, Department of Philosophy and Theology, Baqir al-Olum University (A.S.), Qom, Iran. (taleqani@bou.ac.ir)

2. Corresponding author, Assistant Professor, Department of Philosophy and Theology, Akhund Khorasani Institute, Mashhad, Iran. (rafiei@maalem.ir)

Abstract

This paper argues for the moral wrongness of wearing sexually provocative attire in public spaces, based on the theoretical framework of Jeremy Bentham's hedonistic utilitarianism. Bentham, one of the most prominent classical utilitarians, posits that an action is morally right if its consequences maximize pleasure and minimize pain. Employing the seven criteria Bentham proposes for measuring pleasure and pain—intensity, duration, certainty, propinquity, fecundity, purity, and extent—this article evaluates the pleasures and pains generated by sexually provocative attire in public spaces. It should be noted that the paper does not aim to defend Bentham's theory itself; rather, it claims that, within this theoretical framework, wearing such attire in public is morally wrong. In assessing the attendant pleasures and pains, the argument draws upon consequences supported by international scientific research. The findings indicate that the overall quantum of pain resulting from sexually provocative attire in public spaces significantly outweighs the pleasure it produces. Consequently, according to Bentham's hedonistic utilitarianism, wearing sexually provocative attire in public spaces is morally wrong.

Keywords: Sexually Provocative Attire; Jeremy Bentham; Pleasure; Pain; Utilitarianism.

Received: 2026/01/25; **Received in revised form:** 2026/02/10; **Accepted:** 2026/02/25 ; **Published online:** 2026/05/23

□ Taleqani, Sayyed Ali; Rafiei, Hossein (2026). The Moral Wrongness of Sexually Provocative Attire in Public Places Based on Jeremy Bentham's Utilitarianism. *Revelatory Ethics A Research Quarterly Journal of Ethics*, 1 (38), 155 -191.

doi: 10.22034/re.2026.575047.2155

This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Extended abstract

This paper aims to argue for the moral wrongness of wearing sexually provocative attire in public places, based on the theoretical framework of Jeremy Bentham's hedonistic utilitarianism. Bentham is one of the most renowned and pioneering utilitarian philosophers. According to Bentham, an action is morally right only if it brings about the greatest amount of pleasure for the greatest number of people, and an action that diminishes the net amount of pleasure is morally wrong. To determine the moral value of sexually provocative attire in public places (such as streets, universities, workplaces, and subways), this paper employs Bentham's seven quantitative criteria for measuring pleasure and pain: intensity, duration, certainty, propinquity (nearness), fecundity, purity, and extent. This research does not aim to defend Bentham's view as such; rather, it merely demonstrates that, on the basis of his principles, one can argue for the wrongness of this type of attire.

To assess the consequences, the paper relies on empirical and international scientific research published in reputable journals. Possible pleasurable consequences include the visual pleasure experienced by the opposite sex and the pleasure derived by the wearer from displaying their body. In contrast, the painful consequences documented in the research include: reduced mental and cognitive performance (both for the wearer and for others), impaired concentration, objectification and self-objectification, body dissatisfaction and shame, increased envy among same-sex peers, depression, increased sexual harassment, victim blaming, reduced attractiveness for marriage, and the presentation of an incompetent and negative self-image that even spills over to women wearing non-sexual attire.

An examination of the seven criteria yields the following results:

Intensity: Sexually provocative attire produces both intense pleasures and intense pains (such as objectification, body shame, and sexual harassment).

Duration: The pleasures derived from this type of attire are typically short-lived, whereas the pains – such as self objectification and depression – are long-lasting.

Certainty: According to the numerous empirical and scientific studies that will be cited, most of the painful consequences have a high probability of occurring.

Propinquity (Nearness): Many of the pains (reduced concentration, objectifying gazes, envy) occur immediately after wearing sexually provocative attire.

Fecundity: Instead of producing fecund pleasures, sexually provocative attire mainly produces highly fecund pains: objectification leads to self objectification, body shame, and depression; reduced concentration leads to occupational and academic harm; increased sexual harassment leads to victim blaming and lack of social support.

Purity: This type of attire brings about numerous and profound pains in addition to pleasures; hence, it does not yield pure pleasure.

Extent: The pains caused by provocative attire affect not only the wearer themselves, but also a wide range of other women and men. Reduced cognitive performance affects both sexes; the spillover effect of sexualization affects women with non sexual attire; and sexual harassment increases throughout society. In contrast, the number of those who derive pleasure is far smaller.

Summarising these seven criteria, it is concluded that the total amount of pain and suffering caused by sexually provocative attire in public places far exceeds the amount of pleasure it produces. Since there exist non provocative and modest attires that can serve as alternatives and do not produce such pains, according to Bentham's hedonistic utilitarianism, wearing sexually provocative attire in public places is morally wrong and blameworthy. This paper emphasises that the above judgement is not specific to women but includes men as well.

Key Sources

1. Bentham, J. (2000). *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation*. Kitchener: Batoche Books.
2. Driver, J. (2023). "The History of Utilitarianism". In E. N. Zalta & U. Nodelman (Eds.), *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (2023 Edition).
3. Hebl, M. R., King, E. B., & Lin, J. (2004). "The swimsuit becomes us all: Ethnicity, gender, and vulnerability to self-objectification". *Personality and Social Psychology Bulletin*, 30(10), 1322-1331.
4. Jones, B. A., & Griffiths, K. M. (2015). "Self-objectification and depression: An integrative systematic review". *Journal of Affective Disorders*, 171, 22-32.
5. Kellie, D. J., Blake, K. R., & Brooks, R. C. (2019). "What drives female objectification?" *PLoS ONE*, 14(8), e0221388.
6. Lahsaeizadeh, A., & Yousefinejad, E. (2012). "Social aspects of women's experiences of sexual harassment in public places in Iran". *Sexuality & Culture*, 16(1), 17-37.
7. Sinnott-Armstrong, W. (2023). "Consequentialism". In E. N. Zalta & U. Nodelman (Eds.), *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (2023 Edition).
8. Tiggemann, M., & Andrew, R. (2012). "Clothes make a difference: The role of self-objectification". *Sex Roles*, 66(9), 646-654.

References

- Abbey, A., Cozzarelli, C., McLaughlin, K., & Harnish, R. J. (1987). "The Effects of Clothing and Dyad Sex Composition on Perceptions of Sexual Intent: Do Women and Men Evaluate These Cues Differently". *Journal of Applied Social Psychology*, 17(2): 108-126.
- Bernard, P., Loughnan, S., Marchal, C., Godart, A., & Klein, O. (2015). "The exonerating effect of sexual objectification: Sexual objectification decreases rapist blame in a stranger rape context". *Sex Roles*, 72(11): 499-508.
- Bentham, Jeremy. (2000). *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation*. Kitchener: Batoche Books.
- Blake, K. R., Bastian, B., & Denson, T. F. (2016). "Perceptions of low agency and high sexual openness mediate the relationship between sexualization and sexual aggression". *Aggressive Behavior*, 42(5): 483-497.
- Breines, J. G., Crocker, J., & Garcia, J. A. (2008). "Self-objectification and well-being in women's daily lives". *Personality and Social Psychology Bulletin*, 34(5): 583-598.
- Cahoon, D. D., & Edmonds, E. M. (1989). "Male-female estimates of opposite-sex first impressions concerning females' clothing styles". *Bulletin of the Psychonomic Society*, 27(3): 280-281 .
- Dimas, M. A., Galway, S. C., & Gammage, K. L. (2021). "Do you see what I see? The influence of

- self-objectification on appearance anxiety, intrinsic motivation, interoceptive awareness, and physical performance". *Body Image*, 39: 53–61.
- Driver, Julia. (2023). "The History of Utilitarianism", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*. Edward N. Zalta & Uri Nodelman (eds.), (2023 Edition), URL = <https://plato.stanford.edu/archives/win2023/entries/utilitarianism-history/>
- Dunkel, T. M., Davidson, D., and Quarashi, S. (2010). "Body satisfaction and pressure to be thin in younger and older Muslim and non-Muslim women: the role of Western and non-Western dress preferences". *Body Image*, 7: 56–65.
- Galdi, S., Maass, A., and Cadinu, M. (2014). "Objectifying media: their effect on gender role norms and sexual harassment of women". *Psychology of Women Quarterly*, 38(3): 398–413 .
- Glick, P., Larsen, S., Johnson, C., & Branstiter, H. (2005). "Evaluations of sexy women in low-and high-status jobs". *Psychology of women quarterly*, 29(4): 389-395.
- Graff, K., Murnen, S. K., & Smolak, L. (2012). "Too sexualized to be taken seriously? Perceptions of a girl in childlike vs. sexualizing clothing". *Sex roles*, 66(11): 764-775.
- Gray, K., Knobe, J., Sheskin, M., Bloom, P., & Barrett, L.F. (2011). "More Than a Body: Mind Perception and the Nature of Objectification". *Journal of Personality and Social Psychology*, 101(6): 1207–1220.
- Guillén, L., Kakarika, M., & Heflick, N. (2024). "Sexualize One, Objectify All? The Sexualization Spillover Effect on Female Job Candidates". *Journal of Organizational Behavior*, 45(4): 576–594.
- Gurung, R. A., Punke, E., Brickner, M., & Badalamenti, V. (2018). "Power and provocativeness: The effects of subtle changes in clothing on perceptions of working women". *The Journal of social psychology*, 158(2): 252-255.
- Gurung, R. A., & Chrouser, C. J. (2007). "Predicting objectification: Do provocative clothing and observer characteristics matter?". *Sex roles*, 57(1): 91-99.
- Harrison, L. A., & Secarea, A. M. (2010). "College Students' Attitudes Toward the Sexualization of Professional Women Athletes". *Journal of Sport Behavior*, 33(4).
- Hebl, M. R., King, E. B., & Lin, J. (2004). "The swimsuit becomes us all: Ethnicity, gender, and vulnerability to self-objectification". *Personality and Social Psychology Bulletin*, 30(10): 1322–1331.
- Hill, E. M., Nocks, E. S., & Gardner, L. (1987). "Physical attractiveness: Manipulation by physique and status displays". *Ethology & Sociobiology*, 8(2): 143–154 .
- Howlett, N., Pine, K. J., Cahill, N., Orakçioğlu, İ., & Fletcher, B. C. (2015). "Unbuttoned: The interaction between provocativeness of female work attire and occupational status". *Sex Roles*, 72(3): 105-116.
- Johnson, K. K., & Workman, J. E. (1992). "Clothing and attributions concerning sexual harassment". *Home Economics Research Journal*, 21(2): 160-172.
- Johnson, Kim, P., & Workman, Jane, E. (1994). "Blaming the Victim: Attributions Concerning Sexual Harassment Based on Clothing, Just-World Belief, and Sex of Subject". *Home Economics Research Journal*, 22(4): 382-400.
- Johnson, V., & Gurung, R.A. (2011). "Defusing the Objectification of Women by Other Women: The Role of Competence". *Sex Roles*, 65(3): 177–188.
- Jones, B. A., & Griffiths, K. M. (2015). "Self-objectification and depression: An integrative systematic review". *Journal of Affective Disorders*, 171: 22-32.
- Kagerer, S., Wehrum, S., Klucken, T., Walter, B., Vaitl, D., & Stark, R. (2014). "Sex attracts: Investigating individual differences in attentional bias to sexual stimuli". *PloS one*, 9(9): e107795.
- Kellie, D. J., Blake, K. R., & Brooks, R. C. (2019). "What drives female objectification? An

- investigation of appearance-based interpersonal perceptions and the objectification of women". *PloS one*, 14(8): e0221388.
- Lahsaiezadeh, A., & Yousefinejad, E. (2012). "Social aspects of women's experiences of sexual harassment in public places in Iran". *Sexuality & Culture*, 16(1), 17-37.
- Lang, M., & Guo, Q. (2025). "Self-objectification and depressive symptoms among young Chinese women: The roles of appearance comparison on social networking sites and regulatory emotional self-efficacy". *Journal of Health Psychology*, 30(13): 3714-3726.
- Loughnan, S., Pina, A., Vasquez, E., & Puvia, E. (2013). "Sexual objectification increases rape victim blame and decreases perceived suffering". *Psychology of Women Quarterly*, 37(4): 455-461.
- Loughnan, S., Haslam, N., Murnane, T., Vaes, J., Reynolds, C., & Suitner, C. (2010). "Objectification leads to depersonalization: The denial of mind and moral concern to objectified others". *European Journal of Social Psychology*, 40(5): 709-717.
- Maliszewski, N., Olejniczak-Serowiec, A., & Harasimczuk, J. (2019). "Influence of sexual appeal in roadside advertising on drivers' attention and driving behavior". *PLoS one*, 14(5): e0216919.
- Murnen, Sarah K., and Smolak, Linda. (2013). "'I'd rather be a famous fashion model than a famous scientist.' The rewards and costs of internalizing sexualization", in Zurbriggen, Eileen L. and Roberts, Tomi-Ann (Eds.), *The sexualization of girls and girlhood: Causes, consequences, and resistance*, New York, NY: Oxford University Press, pp. 235-256.
- Nakamura, K., & Kawabata, H. (2014). "Attractive faces temporally modulate visual attention". *Frontiers in Psychology*, 5: 620.
- Quinn, D. M., Kallen, R. W., Twenge, J. M., & Fredrickson, B. L. (2006). "The disruptive effect of self-objectification on performance". *Psychology of women quarterly*, 30(1): 59-64.
- Rosen, Frederick. (2003). *Classical Utilitarianism from Hume to Mill*. London and New York: Routledge.
- Schooler, D. (2015). "The woman next to me: Pairing powerful and objectifying representations of women". *Analyses of Social Issues and Public Policy*, 15(1): 198-212.
- Sinnott-Armstrong, Walter. (2023). "Consequentialism", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*, Edward N. Zalta & Uri Nodelman (eds.), (2023 Edition) URL = <https://plato.stanford.edu/archives/win2023/entries/consequentialism/>
- Strelan, P., & Hargreaves, D. (2005). "Reasons for exercise and body esteem: Men's responses to self-objectification". *Sex roles*, 53(7): 495-503.
- Tiggemann, M., & Andrew, R. (2012). "Clothes make a difference: The role of self-objectification". *Sex Roles*, 66(9): 646-654.
- Vali, Donna, & Rizzo, Nicholas D. (1991). "Apparel as One Factor in Sex Crimes Against Young Females: Professional Opinions of U.S. Psychiatrists". *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 35(2): 167 - 181.
- Wiemer, J., Kurstak, S., Sellmann, F., & Lindner, K. (2023). "Sexual stimuli cause behavioral disinhibition in both men and women, but even more so in men". *Archives of sexual behavior*, 52(4): 1445-1460.
- Winn, L., & Cornelius, R. (2020). "Self-Objectification and Cognitive Performance: A Systematic Review of the Literature", *Frontiers in Psychology*, 11: 20.
- Wookey, M. L., Graves, N. A., & Butler, J. C. (2009). "Effects of a sexy appearance on perceived competence of women". *The Journal of social psychology*, 149(1): 116-118.

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

نادرستی اخلاقی پوشش محرک جنسی در مکان عمومی

بر اساس فایده‌گرایی جرمی بنتام

سیدعلی طالقانی* | حسین رفیعی**

چکیده

این مقاله سعی می‌کند بر اساس چارچوب نظری فایده‌گرایی لذت‌گرایانه جرمی بنتام، بر نادرستی اخلاقی استفاده از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی استدلال کند. بنتام که یکی از برجسته‌ترین فایده‌گرایان کلاسیک به شمار می‌رود، فعلی را از نظر اخلاقی درست می‌داند که نتیجه آن بیشینه کردن لذت و کمینه کردن رنج‌ها باشد. مقاله حاضر با بهره‌گیری از هفت معیاری که بنتام برای اندازه‌گیری میزان لذت و رنج افعال ذکر می‌کند، به سنجش میزان لذت و رنجی که از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی ناشی می‌شود، می‌پردازد. این معیارهای هفتگانه عبارت‌اند از: شدت، دوام، قطعیت، نزدیکی، باروری، خلوص و گستره. روشن است که این مقاله دفاع از دیدگاه بنتام را هدف نگرفته است؛ ادعا تنها این است که بر بنیاد این دیدگاه، استفاده از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی اخلاقاً نادرست است. در مورد پیامدهای لذت‌بخش و رنج‌آوری که پوشش محرک جنسی در مکان عمومی ایجاد می‌کند، سعی شد به پیامدهایی استناد شود که تحقیقات علمی و بین‌المللی آن‌ها را تأیید می‌کنند. نتایج نشان می‌دهد میزان کلی درد و رنج ناشی از پوشش محرک در مکان عمومی، به مراتب بیشتر از میزان لذت آن است. بنابراین، بر اساس فایده‌گرایی لذت‌گرایانه بنتام، استفاده از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی اخلاقاً نادرست است.

کلیدواژه‌ها: پوشش محرک جنسی؛ جرمی بنتام؛ لذت؛ رنج؛ فایده‌گرایی.

* استادیار گروه فلسفه و کلام، دانشگاه باقرالعلوم (ع)، قم، ایران. (taleqani@bou.ac.ir)

** استادیار گروه فلسفه و کلام اسلامی، مرکز تخصصی آخوند خراسانی، مشهد، ایران (نویسنده مسئول). (rafiei@maalem.ir)

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۱۱/۰۵؛ تاریخ اصلاح: ۱۴۰۴/۱۱/۲۱؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۲/۰۶؛ تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۳/۰۲)

□ طالقانی، سیدعلی؛ رفیعی، حسین (۱۴۰۵). نادرستی اخلاقی پوشش محرک جنسی در مکان عمومی بر اساس فایده‌گرایی جرمی بنتام، فصلنامه اخلاق

وحياني، ۱ (۳۸)، ۱۵۵-۱۸۸. | doi: 10.22034/re.2026.575047.2155

مقدمه

پوشش مردان و زنان در جامعه می‌تواند موضوع بحث‌های مختلف فقهی، اخلاقی، حقوقی، اجتماعی، سیاسی و تاریخی قرار بگیرد. به نظر می‌رسد در این میان، از مهم‌ترین مسئله‌های مربوط به پوشش، مسئله‌هایی است که در حوزه فلسفه اخلاق جای می‌گیرد؛ چراکه مسئله‌های اخلاقی پوشش تأثیر زیادی در حل دیگر مسئله‌های حقوقی، اجتماعی، سیاسی و... این حوزه دارد.

این مقاله متمرکز است بر نوعی خاص از پوشش در مکان عمومی: پوشش محرک جنسی. مراد ما از «پوشش محرک جنسی» هر نوع پوشیدن یا نپوشیدنی است که امیال جنسی انسان متعارف را برانگیزاند. مصادیق چنین پوششی در موقعیت‌های مختلف ممکن است تغییر کند. در این مقاله استدلال می‌شود که بر اساس فایده‌گرایی جرمی بنتام^۱، یکی از نام‌دارترین و پیشگام‌ترین فیلسوفان فایده‌گرا، استفاده کردن از چنین پوششی در مکان‌های عمومی، مثل: دانشگاه، محل کار، رستوران، خیابان و مترو، اخلاقاً نادرست است.^۲

بنتام لذت‌گرا^۳ است و از نظر او درستی و نادرستی اخلاقی افعال تنها وابسته است به میزان لذت و رنجی که ایجاد می‌کنند. بنابراین برای تعیین ارزش اخلاقی استفاده از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی، لازم است پیامدهای لذت‌بخش و رنج‌آور آن را بررسی کنیم. برای تعیین این پیامدها، از تحقیقات علمی و تجربی‌ای استفاده می‌شود که در مجلات معتبر بین‌المللی منتشر شده‌اند. برای این نوع از پوشش لذاتی نظیر: لذت بصری جنس مخالف و لذت از بدن‌نمایی قابل تصور است. در مقابل، بر اساس مقالات علمی متعدد، استفاده از این نوع پوشش پیامدهای نامطلوب و رنج‌آور فراوانی دارد، از جمله: کاهش عملکرد ذهنی، صدمه به تمرکز ذهنی دیگران، افزایش نگاه‌های شی‌انگاران، افزایش آزار جنسی، افسردگی، نارضایتی و شرم از بدن، و ارائه تصویری ناکارآمد و منفی از خود.

بنتام یک مقیاس عددی واحد و قابل جمع و تفریق کردن برای لذت و رنج معرفی نمی‌کند و این

1. Jeremy Bentham

۲. می‌توان مکان عمومی‌ای تصور کرد که عادتاً کسی در آن حاضر نمی‌شود؛ مثل بخش خاصی از جنگل. حکم اخلاقی پوشش محرک در چنین مکانی خارج از موضوع مقاله است.

3. Hedonist

مقایسه‌پذیری لذت و رنج‌ها را دشوار می‌کند. دقیقاً و با عدد و رقم نمی‌توان گفت به عنوان مثال شیء‌انگاری چند واحد رنج ایجاد می‌کند. این می‌تواند نقدی به دیدگاه بنتام باشد؛ اما ارزیابی دیدگاه بنتام از موضوع این مقاله خارج است. ادعا در این مقاله تنها این است که در چارچوب دیدگاه لذت‌گرایانه بنتام و بر اساس مطالعات علمی موجود، می‌توان بر نادرستی اخلاقی استفاده از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی استدلال کرد.

می‌توان نادرستی استفاده از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی از نظر بنتام را، به اختصار، در قالب این استدلال صورت‌بندی کرد:

۱. بر پایه دیدگاه بنتام، هر فعلی که میزان لذت را کاهش، یا رنج را افزایش دهد اخلاقاً نادرست است.

۲. بر اساس مطالعات علمی متعدد، استفاده از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی بیش از لذت، رنج‌های فراوانی در پی دارد.

۳. بر اساس نتایج مطالعات علمی متعدد و بر پایه دیدگاه بنتام، استفاده از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی اخلاقاً قبیح و نادرست است.

این مقاله دو بخش اصلی دارد که به ترتیب، دو مقدمه این استدلال را پشتیبانی می‌کنند. ابتدا به صورت مختصر فایده‌گرایی بنتام توضیح داده می‌شود تا دیدگاه وی در مورد معیار درستی اخلاقی افعال و معیارهای سنجش میزان لذت و رنج روشن شود. سپس با توجه به معیارهای هفتگانه بنتام، بر اساس مطالعات علمی، در هفت بخش پیامدهای لذت‌بخش و رنج‌آور استفاده از پوشش محرک در مکان عمومی توضیح داده می‌شود.

شایسته تذکر است که:

۱. این تحقیق لازمه فایده‌گرایی بنتام در مورد این نوع پوشش را بررسی می‌کند؛ نه اینکه به منظور یافتن عباراتی در مورد حکم اخلاقی این نوع پوشش، در سخنان بنتام جستجو شود.

۲. این تحقیق به هیچ وجه درستی دیدگاه بنتام را پیش‌فرض نمی‌گیرد.

۳. موضوع این مقاله اختصاصی به پوشش زنان ندارد و شامل پوشش محرک مردان نیز می‌شود.

۴. این مقاله هیچ ادعایی در مورد الزام قانونی حجاب ندارد.

۱. فایده‌گرایی جرمی بنتام

فایده‌گرایی یکی از قدرتمندترین و متقاعدکننده‌ترین رویکردها در اخلاق هنجاری در طول تاریخ فلسفه دانسته شده است (Driver, 2023, p.1). دیدگاهی که می‌توان در مباحثات سقراط و پروتاگوراس نیز آن را پیگیری کرد (افلاطون، ۱۳۵۷، ج ۱، ص ۶۸-۱۳۳). اهمیت فایده‌گرایی در فلسفه اخلاق خلاصه نمی‌شود؛ این سنت فکری در شاخه‌های دیگری، مثل: سیاست و اقتصاد نیز تأثیرگذار بوده است. امروزه، مفروضات و استدلال‌های فایده‌گرایانه در عرصه سیاست‌گذاری عمومی فراوان است (ملگان، ۱۴۰۰، ص ۱۴). این دو امر، از جمله دلایل انتخاب فایده‌گرایی برای این تحقیق است؛ البته روشن است که در یک مقاله امکان پرداختن به تمام خوانش‌های فایده‌گرایی نیست.

افراد مختلفی به‌عنوان «نخستین فایده‌گرایان»، یا «پیشگامان فایده‌گرایی» معرفی شده‌اند، از جمله: فرانسیس هاجسن^۱ و دیوید هیوم^۲، دو فیلسوف قرن هجدهمی، و به صورت جدی‌تر، ویلیام پیل^۳ و ویلیام گادوین^۴ در اواخر قرن هجدهم و اوایل قرن نوزدهم (ملگان، ۱۴۰۰، ص ۲۱-۲۳؛ لازاری رادک و سینگر، ۱۳۹۹، ص ۱۳-۱۶؛ Rosen, 2003, p. 15-209). اما معروف است که جرمی بنتام بنیان‌گذار فایده‌گرایی به‌عنوان یک نظریه اخلاقی است. پس از بنتام نیز فیلسوفان اخلاق بسیاری به فایده‌گرایی پرداخته و گونه‌های متعددی از این دیدگاه را بسط داده‌اند؛ اما در هر صورت، این مقاله، بر جرمی بنتام متمرکز است.

بر اساس فایده‌گرایی، مانند دیگر نظریات پیامدگرایانه،^۵ تنها عاملی که در اخلاقی بودن یک فعل تأثیرگذار است پیامد و نتیجه فعل است. بر این اساس، در ارزیابی‌های اخلاقی، باید نتایج و پیامدهای افعال را بررسی کرد و فعلی را از نظر اخلاقی خوب دانست که بیشترین پیامد مثبت و فایده را به ارمغان می‌آورد. شیفرلندو و چگونگی تعیین چنین فعلی را، فرآیندی مشتمل بر پنج مرحله دانسته است (شیفرلندو، ۱۴۰۱، ص ۱۴۰):

1. Francis Hutcheson
2. David Hume
3. William Paley
4. William Godwin
5. Consequentialist

۱. قبل از هر چیزی، باید آنچه را که ذاتاً و به‌خودی‌خود ارزشمند و خوب است، شناسایی کنید؛ چیزی که افعال خوب، به دلیل تأمین آن خوب شمرده می‌شوند.
 ۲. همچنین باید آنچه را که ذاتاً و به‌خودی‌خود بد است، شناسایی کنید.
 ۳. سپس تمام افعالی را که پیش رویتان است و امکان انجام دادن آن‌ها وجود دارد، مشخص کنید.
 ۴. نتیجه و پیامد هر کدام از آن افعال را بررسی کنید. هر فعل چه میزان از آنچه را که ذاتاً خوب است تأمین می‌کند و چه میزان از آنچه را که ذاتاً بد است؟
 ۵. درنهایت، فعلی را انتخاب کنید که میزان خوبی‌هایی که به همراه خواهد داشت، بیشتر از بدی‌هایی باشد که به بار خواهد آورد. انجام هر کار دیگری اخلاقاً نادرست است.
- یکی از مهم‌ترین سؤالاتی که هر فایده‌گرایی باید پاسخ دهد این است که دقیقاً مراد از «فایده» چیست. پاسخ به این سؤال، درواقع طی کردن اولین مرحله از مراحل پنجگانه شیفرلندو است. آنچه ذاتاً ارزشمند و خوب است چیست؟ پاسخ بنتام روشن است: لذت. بر این اساس، لذت و رنج بنیان اخلاق خواهند بود. او معیار درستی و نادرستی اخلاقی را لذت و درد معرفی می‌کند: منظور از اصل فایده‌مندی، اصلی است که هر عملی را بر اساس گرایشی که به نظر می‌رسد در افزایش یا کاهش خوشی طرفی که منافعش در میان است، تأیید یا رد می‌کند (Bentham, 2000, p. 14-15). از نظر بنتام، فعلی درست است که مجموع لذت‌های افراد را افزایش دهد، یا مجموع دردها را کاهش دهد؛ و هر فعلی که در جهت بیشینه کردن لذات و کمینه کردن دردها نباشد، اخلاقاً نادرست است. بنابراین، بنتام یک فایده‌گرای عمل‌محور^۱ لذت‌گراست.
- بنتام فصل چهارم کتاب خود را به چگونگی سنجش میزان لذت و درد اختصاص داده است. او در مجموع هفت عامل را ذکر کرده است که می‌توان به‌اختصار آن‌ها را چنین بیان کرد (Bentham, 2000, p. 31-34):

1. act utilitarianism

هولمز فایده‌گرایی عمل‌محور را چنین صورت‌بندی می‌کند: «عمل آدمی درست است اگر، و تنها اگر، دست‌کم به اندازه هر عمل دیگری که می‌تواند انجام دهد برای جمیع مردمانی که از آن تأثیر می‌پذیرند فزونی خیر را بر شر به بار آورد». (هولمز، ۱۳۸۵، ص ۲۸۳)

۱. شدت: ^۱ هرچه لذت یا درد قوی‌تر و شدیدتر باشد، ارزش مثبت یا منفی آن بیشتر خواهد بود.
 ۲. دوام: ^۲ لذت یا دردی که به مدت طولانی‌تری ادامه داشته باشد ارزش مثبت یا منفی بیشتری دارد.
 ۳. قطعیت یا عدم قطعیت: ^۳ هرچه احتمال وقوع یک لذت یا درد بیشتر باشد، ارزش بیشتری به آن داده می‌شود.
 ۴. نزدیکی یا دوری: ^۴ اگر لذت یا درد نزدیک‌تر به زمان حال باشد، ارزش بیشتری خواهد داشت.
 ۵. باروری / زاینده‌گی: ^۵ لذتی که به دنبال آن لذت‌های دیگری بیاید، نسبت به لذتی که چنین نباشد ارزش بیشتری دارد؛ همچنین دردی که به دنبال آن دردهای دیگری بیاید.
 ۶. خلوص: ^۶ لذتی که همراه آن دردی نباشد، نسبت به لذتی که دردی به همراه دارد ارزش بیشتری دارد؛ همچنین دردی که همراه خود لذتی نیاید.
 ۷. گستره: ^۷ هرچه تعداد افرادی که از آن لذت یا درد متأثر می‌شوند بیشتر باشد، ارزش بیشتری به آن داده می‌شود.
- همان‌طور که می‌بینید، تمام معیارها کمی است. از نگاه بنّام، لذت لذت است؛ چه از تولید یک اثر هنری والا ایجاد شده باشد، چه از یک بازی رایانه‌ای.
- سینات-آرمسترانگ در مدخل پیامدگرایی دانشنامه فلسفه استنفورد به صورت کلی، فایده‌گرایی کلاسیک را ترکیب این دو ادعا معرفی می‌کند: پیامدگرایی عمل‌محور + لذت‌گرایی (Sinnott-Armstrong, 2023). بر این اساس، یک عمل تنها در صورتی از نظر اخلاقی درست است که بیشترین لذت را ایجاد کند؛ به این معنا که مجموع لذت برای همه، منهای مجموع رنج برای همه،

- 1 . intensity
- 2 . duration
- 3 . certainty or uncertainty
- 4 . propinquity or remoteness
- 5 . fecundity
- 6 . purity
- 7 . extent

بیشتر از مجموع همین مقدار برای هر عملِ ناسازگارِ دیگری باشد که در آن موقعیت در دسترسِ فاعل باشد. بنابراین، اگر فرض کنیم انجامِ فعلِ الف توسط سعید ۸۰ واحد لذت و ۴۵ واحد رنج ایجاد می‌کند، لذتِ خالصِ فعلِ الف ۳۵ واحد خواهد بود. در صورتی که انجامِ فعلِ دیگری مثل ب در دسترس سعید باشد که لذتِ خالصِ آن بیش از ۳۵ واحد باشد، انجامِ فعلِ الف توسط سعید اخلاقاً نادرست خواهد بود.

۲. حکم اخلاقی پوشش محرک جنسی بر اساس فایده‌گرایی بنتام

در بخش پیشین، به اختصارِ تمام، دیدگاه بنتام به عنوان یکی از برجسته‌ترین فایده‌گرایان کلاسیک طرح شد. چنانکه گذشت، از منظرِ فایده‌گراییِ بنتام برای ارزش‌گذاریِ اخلاقیِ پوششِ محرک جنسی در مکان عمومی، لازم است میزان لذت و رنجی که استفاده از این نوع پوشش در مکان عمومی ایجاد می‌کند، بر اساس معیارهای کمی هفتگانه، سنجیده شود. در چارچوب دیدگاه بنتام، اگر رنجی که پوشش محرک جنسی در مکان عمومی ایجاد می‌کند بیش از لذات حاصل از آن باشد، استفاده از این نوع پوشش از نظر اخلاقی نادرست است. به این منظور، در ادامه نخست بر اساس هر یک از معیارهای هفت‌گانه بنتام، میزان لذت و رنج حاصل از استفاده از پوشش محرک را بررسی کرده، سپس با در نظر گرفتن مجموع این معیارها، ارزش اخلاقیِ آن را مشخص می‌کنیم.

۲-۱. شدت

پوشش محرک در مکان عمومی می‌تواند زمینه‌یک تجربه بصری لذت‌بخش را برای جنس مخالف ایجاد کند. مردان زیادی هستند که با دیدن زنانی که پوشش‌های جذاب و محرک بر تن دارند، احساس لذت می‌کنند. این لذت می‌تواند شدید باشد؛ شدیدتر از لذت تناول غذا. زنان نیز ممکن است از دیدن چنین مردانی لذت ببرند.

اما مردان و زنانی نیز هستند که به دلیل باورهای مذهبی یا به هر دلیل دیگری، از مواجه شدن با اینگونه پوشش در سطح جامعه به شدت ناراحت و متأثر می‌شوند. این ناراحتی و تأثر ممکن است از سر دلسوزی، یا به دلیل باور به عواقب بد استفاده از این نوع پوشش باشد. در تحقیقی که با مشارکت ۵۸۱ روان‌پزشک از تمامی ۵۰ ایالت آمریکا صورت گرفت، بسیاری از روان‌پزشکان اعلام کردند که تحریک از طریق پوشش بدن‌نما ممکن است در برخی مردان احساس رنجش ایجاد کند، زیرا آن را نوعی بازی دادن و بی‌اعتنایی از سوی زنان تلقی می‌کنند (Vali, & Rizzo, 1991).

خود شخصی که لباسی جذاب و تحریک‌کننده پوشیده ممکن است از نمایش اندام و عضلات خود، و از جلب کردن توجه دیگران لذت نسبتاً شدیدی احساس کند. اما همچنین ممکن است از نگاه‌های خیره و شیء‌انگاره دیگران احساس بد و ناراحت‌کننده‌ای برای او حاصل شود. بر اساس تحقیقات علمی متعدد، میان پوشش‌های آشکار و محرک، و شیء‌انگاری^۱ رابطه معناداری وجود دارد. این نوع پوشش این امکان را فراهم می‌کند که توجه دیگران به ویژگی‌های ظاهری و جنسی فرد معطوف شود. در نتیجه این نگاه، فرد ممکن است احساس کند که مهارت‌ها و شایستگی‌های حرفه‌ای یا انسانی‌اش نادیده گرفته شده و بیشتر به عنوان یک شیء جنسی مورد توجه قرار گرفته است. این تجربه می‌تواند احساس رنج‌آور شدیدی ایجاد کند و اعتماد به نفس او را کاهش دهد و او را از مشارکت فعال بازدارد.

ارتباط پوشش‌های آشکار و تحریک‌کننده با شیء‌انگاری روشن است. برخی تصریح کرده‌اند اجماع و توافق عمومی وجود دارد که ظاهر جنسی می‌تواند شیء‌انگاری را افزایش دهد (Kellie, Blake, & Brooks, 2019, p. 2). به عنوان نمونه مطالعه‌ای معرفی می‌شود که با نظرسنجی از دانشجویان دانشگاهی در غرب میانه آمریکا (بیشتر خانم) کار خود را آغاز کرده است (Gurung, et al., 2018). در این پژوهش، چهار عکس از زنان با لباس حرفه‌ای خود (پیراهن سفید، کت و شلوار مشکی) با تغییرات در تعداد دکمه‌های باز بلوز و استفاده یا عدم استفاده از زیرپوش^۲ ارائه شده است. نتایج نشان داده که شرکت‌کنندگان زنان با بلوزهای باز را کمتر باهوش و شایسته ارزیابی کردند. نویسندگان، با ارجاع به منابع متعدد دیگر، ادعاهایی را ذکر می‌کنند که برخی از آن‌ها را می‌توان به این شکل، خلاصه و مستند بیان کرد:

۱. یکی از عواملی که بر میزان شیء‌انگاری زنان تأثیر می‌گذارد، نوع لباسی است که می‌پوشند. وقتی زنان لباس‌های تحریک‌کننده می‌پوشند، شیء‌انگاری جنسی و بالتبع، منفی‌نگری در مورد آن‌ها بیشتر می‌شود (Abbey, et al., 1987; Cahoon, & Edmonds, 1989). تحقیقات مختلف در زمینه‌های مختلفی این ادعا را تأیید می‌کنند، به عنوان مثال در زمینه‌های شغلی (Glick, et al., 2005; Wookey, Graves, & Butler, 2009; Gurung and Chrouser, 2007; Harrison,) و ورزشی (al., 2005; Wookey, Graves, & Butler, 2009).

1 . Objectification

2 . camisole

(Secarea, 2010).

۲. دختران نوجوان و زنانی که با ظاهری جنسی دیده می‌شوند، به‌عنوان افرادی با شایستگی، هوش، اراده و اخلاق کمتر نسبت به دیگران قضاوت می‌شوند (Graff, Murnen, & Smolak, 2013).

(Murnen, & Smolak, 2012).

۳. مدل‌های زنی که اندام خود را بیشتر نمایان می‌کنند، به‌عنوان شریک جنسی جذاب‌تر ارزیابی می‌شوند؛ با این حال، نمایش اندام باعث کاهش جذابیت زن به‌عنوان شریک زندگی و همسر می‌شود (Abbey, et al., 1987; Hill, Nocks, & Gardner, 1987).

۴. زمانی که زنان شاغل، به‌ویژه آن‌هایی که در موقعیت‌های شغلی با منزلت بالا هستند، به‌شکلی تحریک‌آمیز لباس می‌پوشند، معمولاً نسبت به زنانی با منزلت اجتماعی پایین‌تر که به‌همان اندازه تحریک‌آمیز لباس پوشیده‌اند، شایستگی کمتری به آن‌ها نسبت داده می‌شود (Glick, et al., 2005; Wookey, Graves, & Butler, 2009).

۵. زنانی که بلوزشان باز است در مقایسه با زنانی که بلوز بسته بر تن داشتند، کمتر شایسته ارزیابی می‌شوند (Howlett, et al., 2015).

در مورد ارتباط میان پوشش محرک و شی‌انگاری، محققان در مطالعه‌ای به صورت کلی نتیجه می‌گیرند که هرچه توجه از چهره به بدن زنان جلب شود، نگاه شی‌انگارانه شده و حالات ذهنی بیشتری در مورد آن‌ها انکار می‌شود (Loughnan, et al., 2010). نتایج این تحقیقات نشان می‌دهد زنانی که لباس‌های آشکار، باز و تحریک‌کننده می‌پوشند، از نظر هوش، شایستگی و اخلاق در درجه پایین‌تری ارزیابی می‌شوند و بیشتر به‌عنوان افرادی با جذابیت جنسی مورد توجه قرار می‌گیرند. این یافته‌های علمی نشان می‌دهد که پوشش محرک توجه را بیشتر به ویژگی‌های جنسی شخص معطوف می‌کند و جنبه‌های دیگر شخصیت فرد را تحت الشعاع قرار می‌دهد. این پیامدها می‌تواند احساس رنج‌آور شدیدی در فرد ایجاد کند.

ملاحظه دیگری که در این بخش باید مورد توجه قرار گیرد این است که بر اساس برخی از تحقیقات، زنانی که با پوشش جنسی ظاهر می‌شوند حسادت دیگر زنان را برمی‌انگیزانند (Johnson, 2011). روشن است که حسادت یک احساس ناراحت‌کننده است که ممکن است رنجش شدیدی ایجاد کند. بنابراین زنی که در مکان عمومی از این نوع پوشش استفاده می‌کند، نوعی احساس منفی و ناراحت‌کننده را در دیگر زنان ایجاد می‌کند.

افزایش سطح نارضایتی و شرم از بدن، احساس ناراحت‌کننده دیگری است که بر اساس مطالعات تجربی هنگام پوشیدن لباس‌های جنسی اتفاق می‌افتد. تحقیقی با هدف بررسی تأثیر عوامل فرهنگی و مذهبی، به‌ویژه نوع پوشش، بر رضایت از تصویر بدنی در زنان مسلمان و غیرمسلمان ساکن ایالات متحده امریکا انجام شد. در این مطالعه ۲۰۱ زن، شامل: ۹۵ مسلمان و ۱۰۶ غیرمسلمان، شرکت کردند. یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد که زنان مسلمان جوان‌تر که لباس غیرغربی و روسری می‌پوشیدند، به دلیل کاهش فشار برای تطبیق با ایده‌آل لاغری غربی، رضایت بیشتری از بدن خود داشتند. در مقابل، زنان غیرمسلمان و زنان مسلمانی که لباس غربی می‌پوشیدند، درونی‌سازی بیشتری از استانداردهای زیبایی غربی نشان دادند و نارضایتی بیشتری از بدن گزارش کردند (Dunkel, Davidson, and Quarashi, 2010).

نتایج تحقیق دیگری که شرکت‌کنندگان آن از چهار گروه قومیتی (سفیدپوست، آفریقایی-آمریکایی، اسپانیایی تبار و آسیایی-آمریکایی) بودند، نشان داده است که پوشیدن لباس بدن‌نما به‌طور معناداری سطح خودشی‌انگاری و همچنین شرم از بدن را افزایش می‌دهد (Hebl, King, & Lin, 2004). پژوهش دیگری نیز تأیید می‌کند که پوشش‌های آشکار منجر به سطوح به‌طور معنادار بالاتری از خودشی‌انگاری، شرم از بدن، نارضایتی از بدن و خلق منفی می‌شود (Tiggemann, & Andrew, 2012). در این تحقیق، یک نتیجه مهم دیگر نیز مشاهده شد: تأثیر منفی پوشش لباس آشکار در محیط‌های عمومی در مقایسه با محیط‌های خصوصی (مانند رخت‌کن) قوی‌تر بود. در سال ۲۰۲۱ نیز پژوهشی شبیه این دو مورد انجام شد و بار دیگر نتایج آن‌ها را تأیید کرد (Dimas, Galway, & Gammage, 2021). بنابراین یکی از پیامدهای استفاده از پوشش‌های آشکار و جنسی افزایش سطح نارضایتی و شرم از بدن است که می‌تواند منشأ رنج شدیدی باشد و منبع مشکلات جسمی و روانی مختلفی قرار بگیرد. بر این اساس، پوشش محرک در مکان عمومی می‌تواند علاوه بر لذتی مانند لذت بصری جنس مخالف، درد و رنج‌های شدیدی نیز ایجاد کند.

۲-۲. دوام

اشاره شد که پوشش محرک در مکان عمومی می‌تواند زمینه یک تجربه بصری لذت‌بخش را برای جنس مخالف ایجاد کند. ممکن است مواجه شدن با زنی که چنین پوششی دارد لذت نسبتاً شدیدی برای یک مرد داشته باشد، اما معمولاً این لذت دوام زیادی ندارد و زود از بین می‌رود.

در بین لذت‌ها و رنج‌هایی که ذکر شد، به نظر می‌رسد احساس بد و ناراحت‌کننده‌ای که از نگاه‌های خیره و شی‌انگارانه دیگران ممکن است حاصل شود، دوام بیشتری داشته باشد. این احساس بد ممکن است به همان لحظه‌ای که شخص با این نگاه مواجه می‌شود محدود نشود و در مدت طولانی‌تری آزاردهنده باشد. میان شی‌انگاری و خودشی‌انگاری^۱ ارتباط معناداری وجود دارد. قرار گرفتن مداوم در معرض نگاه ارزیابانه مردانه، باعث می‌شود زنان دیدگاه دیگران درباره خود را درونی‌سازی کنند و دچار خودشی‌انگاری شوند (Strelan, and Hargreaves, 2005, p. 496). نتایج برخی از مطالعات نشان می‌دهد که پوشیدن لباس بدن‌نما به‌طور معناداری سطح خودشی‌انگاری را بالا می‌برد (Hebl, King, & Lin, 2004).

بر اساس مطالعات علمی متعددی، یکی از پیامدهای خودشی‌انگاری افسردگی است که معمولاً یک حالت آنی و زودگذر نیست (Jones, & Griffiths, 2015). جونز و گریفیث، نویسندگان این مقاله، یک مرور نظام‌مند از تحقیقات متعددی انجام دادند که رابطه بین خودشی‌انگاری و افسردگی را بررسی کرده‌اند. آن‌ها نتیجه گرفتند که خودشی‌انگاری می‌تواند پیش‌بینی‌کننده مفیدی برای افسردگی باشد، به‌ویژه در میان زنان و نوجوانان. یعنی به‌خصوص در میان زنان و نوجوانان، معمولاً خودشی‌انگاری منجر به افسردگی می‌شود. در یکی از جدیدترین پژوهش‌ها در این زمینه که در سال ۲۰۲۵ انجام شده است، رابطه بین خودشی‌انگاری و علائم افسردگی در میان زنان جوان چینی بررسی شده است. نتایج نشان داده است که در میان زنان جوان چینی نیز خودشی‌انگاری با علائم افسردگی مرتبط است (Lang, & Guo, 2025). یکی از جالب‌ترین مقالات در این زمینه نیز توضیح می‌دهد که صرف‌نظر از اینکه زنان هنگام خودشی‌انگاری خود را زیبا احساس می‌کنند یا نه، صرف انرژی روانی برای ظاهر بیرونی، آنان را از فعالیت‌هایی باز می‌دارد که می‌توانند در بلندمدت به‌زیستی پایدار ایجاد کنند؛ فعالیت‌هایی مانند مشارکت اجتماعی مؤثر، یا یافتن معنا از طریق تأثیرگذاری بر دیگران (Breines, Crocker, and Garcia, 2008).

۲-۳. قطعیت

به نظر می‌رسد رنج‌هایی که به عنوان پیامدهای پوشش محرک ذکر شد از احتمال وقوع بالایی

1. self-objectification

برخورد دارند. همانطور که دیدیم و در ادامه نیز خواهیم دید، پژوهش‌های علمی و تجربی متعددی این پیامدهای منفی را تأیید می‌کنند. به عنوان مثال، در مورد شیء‌انگاری که خود منشأ پیامدهای رنج‌آور فراوانی است، برخی (Kellie, Blake, & Brooks, 2019, p. 2) تصریح کرده‌اند اجماع و توافق عمومی وجود دارد که ظاهر جنسی می‌تواند شیء‌انگاری را افزایش دهد. بنابراین با سرعت بیشتری از این معیار عبور می‌کنیم.

۲-۴. نزدیکی

در نگاه بنّام، اگر لذت نزدیک‌تر به زمان حال باشد، ارزش بیشتری خواهد داشت و بر لذتی که دیرتر حاصل می‌شود و در دیگر معیارها با آن مساوی است ترجیح داده می‌شود. همچنین در مورد درد و رنج، فعلی که به سرعت رنجی ایجاد می‌کند نسبت به فعلی که در زمانی دورتر موجب رنجی می‌شود قبح بیشتری دارد.

در مورد پوشش محرک جنسی، تمام مواردی که تاکنون از آن‌ها بحث کردیم بلافاصله بعد از ظاهر شدن با این نوع پوشش رخ می‌دهد. لذت‌هایی نظیر: لذت بصری برخی از غیرهم‌جنسان و احساس لذت از بدن‌نمایی، و همچنین رنج‌هایی نظیر: رنجش برخی از مردان، حسادت برخی از هم‌جنسان و احساس ناراحت‌کننده فرد از نگاه‌های خیره و شیء‌انگارانه دیگران، همگی از جهت نزدیکی به فعل تقریباً یکسان‌اند. البته افسردگی نیازمند کمی زمان است و شاید بلافاصله رخ ندهد. این نوع از پوشش در مکان عمومی پیامدهای نامطلوب دیگری نیز دارد که رخ دادن آن‌ها همراه خود فعل و بدون فاصله زمانی است. بر اساس تحقیقات مختلف علمی، پوشیدن لباس‌های آشکار و جنسی عملکرد فکری و ذهنی را کاهش می‌دهد. با پوشیدن چنین لباسی، ذهن بیش از پیش متوجه بدن و چگونه به نظر آمدن آن می‌شود و در انجام وظایف شناختی خود دچار اختلال می‌شود. در مطالعه‌ای شرکت‌کنندگان در شرایط پوشیدن لباس حداقلی یا کامل‌تر قرار گرفتند و سپس شاخص‌های روان‌شناختی و شناختی در آن‌ها سنجیده شد (Hebl, King, & Lin, 2004). نتایج نشان داده است که پوشیدن لباس بدن‌نما به‌طور معناداری سطح خودشیء‌انگاری را بالا برد و عملکرد ذهن در حوزه ریاضی را کاهش می‌دهد. این پژوهش نشان می‌دهد این اثر مخصوص زنان یا یک قومیت خاص نیست. ازجمله تحقیقاتی که کاهش عملکرد فکری در وضعیت خودشیء‌انگاری را

تأیید می‌کند پژوهشی است که بررسی می‌کند آیا زنانی که در وضعیت خودشی‌انگاری قرار دارند، در پاسخ‌دهی به یک تکلیف ساده نام‌بردن رنگ‌ها در آزمون استروپ^۱ کندتر عمل می‌کنند یا نه. نتایج نشان می‌دهد شرکت‌کنندگانی که در وضعیت خودشی‌انگاری قرار داشتند عملکرد ضعیف‌تری از خود نشان دادند (Quinn, Kallen, and Fredrickson, 2006).

همچنین این نوع از پوشش به تمرکز ذهنی دیگران نیز آسیب می‌زند و آن‌ها را نیز در انجام وظایف خود با چالش مواجه می‌کند (Nakamura, and Kawabata, 2014). این آسیب نیز بدون فاصله زمانی از فعل ظاهرشدن با پوشش محرک در مکان عمومی رخ می‌دهد. نتایج مطالعه‌ای نشان می‌دهد که شرکت‌کنندگان در حضور تصاویر جنسی، در شناسایی اهداف کندتر عمل می‌کنند (Kagerer, et al., 2014). مطالعه‌ای دیگر نشان داده است که هر دو گروه مردان و زنان بیشترین خطاهای ارتكابی را در شرایط وجود محرک‌های جنسی نشان دادند. افزون بر این، مردان به‌طور خاص در شرایط جنسی (و نه در سایر شرایط) خطاهای ارتكابی بیشتری نسبت به زنان مرتکب شدند (Wiemer, et al., 2023). پژوهشی دیگر که با بیش از ۱۰۰۰ شرکت‌کننده انجام شد به این نتیجه رسید که نشانه‌های دارای جاذبه جنسی در تبلیغات کنار جاده‌ای ممکن است تهدیدی برای ایمنی جاده محسوب شوند (Maliszewski, Olejniczak-Serowiec, & Harasimczuk, 2019).

بنابراین استفاده کردن از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی به‌سرعت درد و رنج‌های متعددی ایجاد می‌کند.

۲-۵. باروری

پوشش محرک در مکان عمومی گاهی لذت‌هایی شدید و سریع ایجاد می‌کند، اما بر اساس مطالعات علمی متعدد ذکرشده، این لذت‌ها بیش از آنکه بارور لذت‌های دیگری باشند، بارور پیامدهای رنج‌آوری برای خود شخصی که با استفاده از چنین پوششی ظاهر شده و برای دیگران است. لذت بصری جنس مخالف از مشاهده فردی که با پوشش محرک ظاهر شده است یکی از

۱. آزمون استروپ (Stroop color-naming task) یکی از آزمون‌های کلاسیک روان‌شناسی است. در این آزمون، فرد باید رنگ جوهر کلماتی را نام ببرد؛ حال آنکه معنای کلمه ممکن است با رنگ جوهر ناسازگار باشد (مثلاً واژه «آبی» با جوهر قرمز نوشته شده باشد). دشواری در نادیده گرفتن معنای کلمه و تمرکز بر رنگ، زمان واکنش و میزان خطا را افزایش می‌دهد و از این طریق توانایی‌های توجهی و بازداری شناختی ارزیابی می‌شود.

این لذات است؛ اما این لذت رنج‌هایی را به دنبال دارد. به عنوان مثال فرد با دیدن این شخصی که پوشش محرک دارد تمرکز ذهنی خود را از دست می‌دهد و به فعالیتی که در حال انجام آن بوده آسیب وارد می‌شود. آسیب‌های متعددی که به خود شخصی که در مکان عمومی از چنین پوششی استفاده کرده متوجه است، نیز می‌تواند به این فهرست اضافه شود.

یکی دیگر از لذت‌های ذکر شده برای فردی که از پوشش محرک استفاده می‌کند، احساس لذت از بدن‌نمایی بود. این لذت نیز بیش از آنکه بارور لذت‌های دیگری باشد، بارور پیامدهای رنج‌آوری است. بر اساس مطالعات تجربی و بین‌المللی متعدد ذکر شده، این نوع از پوشش شیء‌انگاری و خودشیء‌انگاری را افزایش می‌دهد که پیامدهای منفی متعددی را به دنبال دارد، از جمله: نادیده گرفته شدن کمالات و ویژگی‌های انسانی فرد، نارضایتی و شرم از بدن، و افزایش علایم افسردگی.

ممکن است جذب جنس مخالف به عنوان یکی از لذت‌های بارور پوشش محرک دانسته شود. با این توضیح که با پوشش جذاب و محرک احتمال جذب جنس مخالف به عنوان همسر افزایش پیدا می‌کند و پیامدهای مثبت تشکیل خانواده به عنوان لذت‌هایی که در پی لذت جذب جنس مخالف حاصل می‌شود، ذکر شود. اما بر اساس نتایج تحقیق جمعی از پژوهشگران، مدل‌های زنی که اندام خود را بیشتر نمایان می‌کنند، به عنوان شریک جنسی، جذاب‌تر ارزیابی می‌شوند، اما این نوع پوشش باعث کاهش جذابیت زن به عنوان شریک زندگی و همسر می‌شود (Abbey, et al., 1987; Hill, Nocks, & Gardner, 1987). بنابراین پوشش محرک حتی ممکن است احتمال همسرایی را کاهش دهد.

در مقابل، رنج‌هایی که پوشش محرک ایجاد می‌کنند گاهی باروراند؛ یعنی زمینه‌ساز رنج‌های متعدد دیگری‌اند. یکی از این رنج‌ها صدمه دیدن تمرکز ذهنی جنس مخالف هنگام مواجه شدن با فردی است که در مکان عمومی پوشش محرک دارد. دیدیم که تحقیقات علمی متعددی این پیامد را تأیید می‌کنند. صدمه دیدن تمرکز ذهنی ممکن است به فعالیت شغلی یا تحصیلی آسیب بزند و پیامدهای منفی و رنج‌آور متعددی را در پی داشته باشد.

یکی از مهم‌ترین رنج‌های باروری که پوشش محرک ممکن است در پی داشته باشد آزار جنسی است. خواهیم دید که تحقیقات متعددی تأیید می‌کنند که اگر خانمی با پوشش آشکار و محرک، یا با آرایشی غلیظ در مکان عمومی ظاهر شود، احتمال اینکه مورد آزار جنسی قرار بگیرد بیشتر

می‌شود.^۱ روشن است که تجربه‌ی آزار جنسی یک احساس رنج‌آور ایجاد می‌کند که ممکن است پیامدهای رنج‌آور متعددی را نیز در پی داشته باشد. به عنوان مثال، تجربه‌ی آزار جنسی ممکن است انگیزه‌ی او را برای فعالیت اجتماعی کاهش دهد؛ یا علایم افسردگی را تشدید کند؛ همچنین آزار جنسی‌ای که با پوشش تحریک‌کننده‌ی خانم همراه بوده، ممکن است سرزنش قربانی تجاوز را در پی داشته باشد. این سرزنش بار روانی مضاعفی را بر دوش قربانی تحمیل کرده و او را از حمایت اجتماعی محروم می‌سازد.

در یک پژوهش در ایران، رابطه‌ی معناداری میان نوع پوشش و آرایش زنان با تجربه‌ی آزار جنسی در مکان‌های عمومی مشاهده شد. نتایج نشان می‌دهد زنانی که از پوشش کوتاه و مدرن استفاده می‌کنند، بیشتر از زنانی که چادر یا لباس بلند می‌پوشند، آزار جنسی را تجربه می‌کنند. همچنین، زنانی که آرایش غلیظ داشتند، بیشترین فراوانی آزار جنسی را تجربه کردند (Lahsaeizadeh, and Yousefinejad, 2012).

مطالعه‌ای نشان داده است که زنان با لباس آشکار، دارای عاملیت پایین (توانایی تأثیر بر محیط) و گشودگی جنسی بالا (تمایل به فعالیت جنسی) درک شدند. این امر آن‌ها را در برابر پرخشگری جنسی آسیب‌پذیرتر نشان داد (Blake, Bastian, & Denson, 2016).

نتایج تحقیقی دیگر نشان می‌دهد که مدل زن با پوشش تحریک‌آمیز (کت و دامن تیره، بلوز یقه باز، دامنی تا بالای زانو، جوراب شلواری تیره، کفش پاشنه بلند) به‌طور معناداری بیشتر به‌عنوان فردی که احتمالاً آزار جنسی را تحریک می‌کند یا هدف آزار جنسی قرار می‌گیرد، ارزیابی می‌شود (Johnson, & Workman, 1992). نویسندگان این مقاله، دو سال بعد، این ادعا را به شکل دیگری مورد پژوهش قرار دادند و بار دیگر تأیید شد (Johnson, & Workman, 1994).

پژوهشی نشان داده است که حتی مواجه شدن مردان با فیلم‌هایی که زنان را به‌عنوان اشیاء جنسی نمایش می‌دهند، تمایل بیشتری به اقدام به اجبار جنسی و بروز رفتارهای آزاردهنده‌ی جنسی در آن‌ها ایجاد می‌کند (Galdi, Maass, and Cadinu, 2014).

۱. روشن است که سخن گفتن از عواملی که خطر آزار جنسی را افزایش می‌دهد (مثل پوشش محرک)، هیچ منافاتی با نادرستی اخلاقی رفتار آزارگر ندارد و مسئولیت آزار جنسی را از عهده‌ی آزارگر خارج نمی‌کند.

در پژوهش قابل تأمل دیگری که با دغدغه افزایش میزان تجاوز جنسی در ایالات متحده آمریکا صورت گرفته است، محققان از روان‌پزشکان آمریکایی در مورد نسبت پوشش محرک و آزار جنسی پرسیده‌اند. در این مطالعه نیز که با مشارکت ۵۸۱ روان‌پزشک از تمامی ۵۰ ایالت آمریکا صورت گرفته است، اکثریت معناداری از پاسخ‌دهندگان زن و مرد به این نتیجه رسیدند که پوشش یک دختر جوان ممکن است بر خطر قربانی شدن او تأثیر بگذارد (Vali, & Rizzo, 1991).

همانطور که اشاره شد، زمانی که آزار جنسی با پوشش محرک قربانی همراه باشد، احتمال مقصر دانستن قربانی و سرزنش قربانی افزایش پیدا می‌کند، که این خود رنج‌های مضاعفی را برای شخص در پی دارد. پژوهش‌های متعددی این را تأیید می‌کنند (Loughnan, et al., 2013; Bernard, et al., 2015). شی‌انگاری نیز از دیگر پیامدهای منفی و بارور پوشش محرک در مکان عمومی است. دیدیم که پوشش آشکار و محرک شی‌انگاری را افزایش می‌دهد؛ تا جایی که برخی (Kellie, Blake, & Brooks, 2019, p. 2) تصریح کرده‌اند اجماع و توافق عمومی وجود دارد که ظاهر جنسی می‌تواند شی‌انگاری را افزایش دهد. شی‌انگاری، خود عامل بروز پیامدهای رنج‌آور و متعدد دیگری است؛ از جمله: نادیده گرفته شدن کمالات، کارآمدی، مهارت و ویژگی‌های انسانی فرد (Abbey, et al., 1987; Johnson, & Gurung, 2011).

یافته‌های پژوهشی در این زمینه تأیید می‌کند زنانی که در لباس‌هایی ظاهر می‌شوند که بر بدن تأکید دارند، از نظر ذهنی امتیاز کمتری دریافت می‌کنند. در این تحقیق، تصریح می‌شود این لباس‌ها لزوماً آشکار یا نیمه‌برهنه نیستند، بلکه شیوه طراحی و فرم لباس‌ها به گونه‌ای است که نگاه مخاطب را از چهره فرد به بدن او معطوف می‌کنند (Gray, 2011). مطالعه‌ای دیگر به این نتیجه می‌رسد که میزان کمی از بلندی یا کوتاهی لباس و حتی تعداد دکمه‌های باز یا بسته لباس، در چگونگی مورد قضاوت قرار گرفتن زنان اهمیت دارد. در این تحقیق، با اینکه تفاوت بین مدل لباس زنان کم بود، زنانی که لباس تحریک‌کننده‌تری داشتند، منفی‌تر قضاوت شدند (Howlett, et al., 2015). برخی از مقالات در این زمینه تصریح می‌کنند در فضایی که زنان جنسی شده وجود دارند، به‌ویژه ادراک مردان از شایستگی زنان به صورت کلی کاهش پیدا می‌کند؛ حتی زنانی که پوشش جنسی ندارند (Schooler, 2015).

دیدیم که بر اساس مطالعات علمی متعددی یکی دیگر از پیامدهای شی‌انگاری، خودشی‌انگاری است. ارزیابی زنان بر اساس ظاهرشان باعث می‌شود زنان دیدگاه دیگران درباره خود را درونی‌سازی کنند و دچار خودشی‌انگاری شوند؛ یعنی باور کنند که مثل اشیاء یا کالاهایی

هستند که باید مورد مشاهده و ارزیابی قرار گیرند. البته خودشی‌انگاری در مردان نیز رخ می‌دهد، هرچند کمتر از زنان. همانطور که بر اساس پژوهش‌های علمی و تجربی توضیح داده شد، خودشی‌انگاری، خود پیامدهای رنج‌آوری در پی دارد، مثل: نارضایتی و شرم از بدن و افسردگی. بنابراین، پوشش محرک سلسله‌ای از پیامدهای منفی و رنج‌آور را ایجاد می‌کند. بر این اساس، بنابر معیار باروری می‌توان گفت این نوع از پوشش ارزش منفی بسیار زیادی دارد.

۲-۶. خلوص

لذت بصری جنس مخالف از دیدن فردی با پوشش محرک در یک مکان خصوصی شاید خالص باشد. اما هنگامی که فردی در محیط کاری یا تحصیلی، یا هر محیط دیگری که برای تلذذ و فعالیت جنسی مناسب نیست این ادراک بصری را تجربه می‌کند، احتمالاً به همراه لذت بصری‌ای که احساس می‌کند نوعی رنج و ناخشنودی نیز تجربه کند. این رنج و ناخشنودی ممکن است به دلیل پرت شدن حواس و اخلال در تمرکز ذهنی باشد؛ یا ممکن است از برانگیختگی جنسی در وضعیتی نامناسب احساس بدی داشته باشد. همچنین در تحقیقی بسیاری از روان‌پزشکان آمریکایی اعلام کردند که تحریک از طریق پوشش بدن‌نما ممکن است در برخی مردان احساس رنجش ایجاد کند، زیرا آن را نوعی بازی دادن و بی‌اعتنایی از سوی زنان تلقی می‌کنند (Vali, & Rizzo, 1991).

لذت از بدن‌نمایی و نمایش اندام و عضلات نیز خالص نیست. دیدیم که این بدن‌نمایی توأم است با خودشی‌انگاری. به صورت مشخص، در موارد زیادی بدن‌نمایی با این نگرانی همراه است که آیا دیگران بدنم را جذاب ارزیابی می‌کنند؛ آیا از نگاه آن‌ها من خوش تیپ هستم؛ آیا آن‌ها این نحو نشستن را می‌پسندند یا گونه‌ای دیگر از نشستن؛ آیا آن‌ها من را با لباس قرمز جذاب‌تر ارزیابی می‌کنند یا با لباس سفید؛ و نگرانی‌هایی از این دست.

افزون بر اینکه با توجه به تحقیقاتی که به رابطه میان پوشش آشکار و محرک و آزار جنسی می‌پردازند، استفاده کردن از چنین پوشش در مکان عمومی می‌تواند نگرانی از مورد آزار جنسی واقع شدن را افزایش دهد. این خود می‌تواند عاملی باشد که از خلوص لذت این نوع از پوشش بکاهد.

۲-۷. گستره

ممکن است در نگاه اول چنین تصور شود که در بیشتر جوامع امروزی، تعداد افرادی که از مواجه شدن با اینگونه پوشش لذت می‌برند بیش از کسانی است که از این تجربه بصری آزرده می‌شوند و رنج می‌برند. اما همانطور که توضیح داده شد و در بخش‌های قبلی مستندات علمی آن ذکر شد، پوشش

محرک در مکان عمومی پیامدهای رنج‌آور، ناگوار و نامطلوبی برای بسیاری از زنان و مردان دارد. یکی از پیامدهای نامطلوبی که تمام استفاده‌کنندگان از پوشش آشکار و محرک در مکان عمومی را تهدید می‌کند، کاهش عملکرد فکری و ذهنی است. بر اساس مطالعات علمی متعدد، لباس‌های تحریک‌کننده و آشکار می‌توانند عملکرد شناختی فرد را تضعیف کنند. افزون بر پژوهش‌های علمی‌ای که در این زمینه اشاره شد، در مقاله‌ای یک مرور نظام‌مند از تحقیقات صورت‌گرفته در مورد پیوند میان خودشی‌انگاری و کارکردهای شناختی ارائه، و این ادعا تأیید می‌شود (Winn, & Cornelius, 2020). این پدیده باعث می‌شود شخص بخش قابل توجهی از توجه و انرژی ذهنی خود را به جای تمرکز بر تکالیف فکری، صرف نظارت بر ظاهر و نگرانی از قضاوت دیگران کند. در نتیجه، توانایی او در انجام کارهایی مانند حل مسئله یا تصمیم‌گیری کاهش می‌یابد. در این تحقیقات علمی، این اثر منفی در هر دو جنس مرد و زن مشاهده شده است، اما شاید زنان بیش از مردان در معرض این آسیب باشند.

کاهش عملکرد شناختی در شرایط وجود محرک‌های جنسی فقط مخصوص خود افرادی نیست که در مکان عمومی از این نوع پوشش استفاده کرده‌اند. کسانی که با این افراد مواجه می‌شوند نیز گرفتار این آسیب می‌شوند. بر اساس تحقیقات متعدد علمی (Nakamura, and Kawabata, 2014; Wiemer, et al., 2023)، مردان و زنان در شرایطی که محرک جنسی وجود دارد عملکرد شناختی ضعیف‌تری از خود بروز می‌دهند و در آزمون‌هایی که نیازمند تمرکز ذهنی است کندتر و با خطای بیشتر رفتار می‌کنند. بر خلاف مورد قبل، گویا در این مورد مردان بیش از زنان در معرض آسیب قرار دارند.

یکی دیگر از پیامدهای ناگوار و نامطلوبی که به صورت گسترده در پوشش محرک جنسی وجود دارد ارائه تصویری نامناسب و ناکارآمد از کسانی است که در مکان عمومی از چنین پوششی استفاده می‌کنند. پوشش به‌عنوان یکی از مهم‌ترین شیوه‌های بیان هویت و بازتاب شخصیت فرد، نقشی تعیین‌کننده در شکل‌گیری برداشت دیگران دارد. یافته‌های علمی و تجربی متعدد که در بخش‌های پیش ذکر شد نشان می‌دهند پوشش‌هایی نظیر لباس‌های بسیار تنگ، کوتاه، یا آشکار، اغلب با برداشت‌های منفی همراه می‌شوند. بر پایه این مطالعات، افرادی که چنین ظاهرهایی را برمی‌گزینند معمولاً به‌عنوان انسان‌هایی کمتر شایسته، فاقد صمیمیت، از نظر اخلاقی و توانایی ذهنی ضعیف‌تر، و حتی از حیث انسانی کم‌ارزش‌تر تلقی می‌شوند. این دسته از برداشت‌های منفی

تنها به سطح روابط اجتماعی محدود نمی‌مانند، بلکه می‌توانند اثرات قابل توجهی در عرصه‌های شغلی، آموزشی و حتی در حیات فردی بر جای گذارند.

شایان توجه است که این پیامد منفی نیز در خود کسانی که از چنین پوششی استفاده می‌کنند منحصر نمی‌شود و به دیگران نیز سرایت می‌کند. یافته‌های پژوهش‌های علمی ذکر شده نشان داده‌اند که زنان جنسی‌سازی شده معمولاً با گرمی، کارآمدی و شایستگی کمتر ادراک می‌شوند. افزون بر آن، برخی از این پژوهش‌ها تأیید می‌کنند که پیامدهای منفی جنسی‌سازی تنها متوجه همان زن نیست، بلکه می‌تواند به زنان دیگر نیز سرریز شود. به گونه‌ای که اگر در مصاحبه استخدامی، دوزن شرکت کنند که یکی پوشش کاملاً رسمی داشته باشد و دیگری پوششی که کمی تحریک‌کننده باشد، زنی که پوشش نسبتاً آشکار و محرک دارد، شانس دیگر زنان که لباسی کاملاً غیرجنسی پوشیده‌اند را نیز کاهش می‌دهد. یافته‌های برخی از جدیدترین تحقیقات علمی (Guillén, Kakarika, & Heflick, 2024) نشان داده است که پس از مشاهده زن نسبتاً جنسی‌سازی شده، ارزیابی زن‌های غیرجنسی نیز کاهش یافت و تمایل به جذب داوطلب مرد به‌طور چشمگیری افزایش پیدا کرد.

اثر سرریز جنسی‌سازی می‌تواند گستره بسیار زیادی از زنان را دربرگیرد و حتی زنان با پوشش غیرجنسی را نیز متضرر کرده و از جمله مسیر حرفه‌ای آنان را تهدید کند.

افزایش آزار جنسی، دیگر پیامد نامطلوب و رنج‌آوری است که پوشش محرک در مکان عمومی در پی دارد. بر اساس تحقیقات علمی ذکر شده، مواجه شدن با محرک‌های جنسی پرخاشگری جنسی را افزایش می‌دهد و زنانی که از چنین پوششی استفاده می‌کنند بیش از دیگر زنان در معرض آزار جنسی‌اند. اما این پیامد نامطلوب و رنج‌آور را نیز نمی‌توان محدود به افرادی دانست که در مکان عمومی از پوشش محرک استفاده می‌کنند. این فعل این دسته از افراد، نگاه‌های جنسی و شیء‌انگارانه را افزایش می‌دهد، به پرخاشگری جنسی دامن می‌زند، احساس همدلی با قربانی را کاهش می‌دهد، و در چنین وضعیتی، احتمال مورد آزار قرار گرفتن کسانی که پوشش غیرجنسی دارند نیز افزایش می‌یابد.

بنابراین گستره افرادی که از پوشش محرک در مکان عمومی دچار رنج می‌شوند بسیار زیاد است. پیامدهای نامطلوب و رنج‌آور پوشش محرک منحصر در استفاده‌کنندگان این نوع پوشش در مکان عمومی نیست؛ افزون بر خود آن‌ها، مردان و زنان زیادی از این پوشش دچار رنج و آسیب می‌شوند.

۳. نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی حکم اخلاقی پوشش محرک جنسی در مکان عمومی، در چارچوب فایده‌گرایی لذت‌گرایانه جرمی بنتام انجام شد. بر اساس دیدگاه وی، لذت تنها امر ذاتاً خوب و رنج تنها امر ذاتاً بد شناخته می‌شود؛ یک عمل تنها در صورتی اخلاقاً درست است که بیشترین میزان لذت را برای بیشترین افراد به ارمغان آورد و عملی که میزان لذت خالص را کاهش می‌دهد، اخلاقاً نادرست است.

پیامدهای لذت‌بخش و رنج‌آور پوشش محرک جنسی با استفاده از هفت معیاری که بنتام برای سنجش میزان لذت و درد بیان کرد، بررسی شد. سعی شد به پیامدهایی استناد شود که تحقیقات علمی و بین‌المللی آن‌ها را تأیید می‌کنند. نتیجه این بررسی‌ها را می‌توان چنین خلاصه کرد:

۱. پوشش محرک هم لذات شدیدی ایجاد می‌کند، هم رنج‌های شدید متعددی.
۲. لذات حاصل از پوشش محرک عموماً دوام زیادی ندارند، اما این پوشش‌ها رنج‌های بادوامی ایجاد می‌کنند.
۳. پیامدهای مثبت و منفی‌ای که برای پوشش محرک ذکر شد، هر دو از احتمال وقوع بالایی برخوردارند.
۴. پوشش محرک موجب لذت‌ها و رنج‌هایی نزدیک و سریع می‌شود.
۵. پوشش محرک بیش از آنکه لذت‌های بارور ایجاد کند، رنج‌های بسیار باروری در پی دارد.
۶. این نوع پوشش لذت‌ها و رنج‌هایی در پی دارد؛ بنابراین هیچ کدام خالص نیستند.
۷. رنج‌های حاصل از پوشش محرک افراد بسیار زیادی را در بر می‌گیرد، بسیار بیشتر از افرادی که متلذذ می‌شوند.

با جمع‌بندی معیارهای بنتام، نتیجه نهایی حاکی از آن است که میزان کلی رنج و پیامدهای نامطلوب ناشی از پوشش محرک در مکان عمومی، به مراتب بیشتر از میزان لذت آن است. به‌ویژه معیار دوام،

باروری و گستره، گویای حجم زیاد این رنج است.^۱ به‌روشنی پوشش‌های غیرجنسی و متواضعانه‌تری وجود دارند که می‌توانند جایگزین پوشش محرک شوند و این میزان از رنج را در پی نداشته باشند. بنابراین، بر اساس اصول فایده‌گرایی لذت‌گرایانه بنتام، استفاده از پوشش محرک جنسی در مکان عمومی اخلاقاً نادرست است.

۱. اگر علی‌رغم این مطالعات علمی متعدد، به صورت موجهی بدانیم که مصداق خاصی از پوشش محرک در شرایط خاصی این پیامدهای منفی ذکرشده را ندارد، این مقاله نادرستی اخلاقی آن مصداق خاص را نتیجه نمی‌دهد.

منابع

- افلاطون. (۱۳۵۷). دوره آثار افلاطون. ترجمه محمدحسن لطفی و رضا کاویانی. تهران: انتشارات خوارزمی.
- شیفرلندو، راس. (۱۴۰۱). اخلاق‌شناسی نوین. ترجمه ابوالقاسم فنایی و ایمان عباس‌نژاد. تهران: سروش مولانا.
- لازاری رادک، کاتاژینا؛ سینگر، پیتر. (۱۳۹۹). فایده‌گرایی: درآمدی خیلی کوتاه. ترجمه محمد زندی. تهران: لوگوس.
- مُلگان، تیم. (۱۴۰۰). درآمدی به فهم فایده‌گرایی. ترجمه بهنام خداپناه. قم: کتاب طه.
- هولمز، رابرت. (۱۳۸۵). مبانی فلسفه اخلاق. ترجمه مسعود علیا. تهران: ققنوس.
- Abbey, A., Cozzarelli, C., McLaughlin, K., & Harnish, R. J. (1987). "The Effects of Clothing and Dyad Sex Composition on Perceptions of Sexual Intent: Do Women and Men Evaluate These Cues Differently". *Journal of Applied Social Psychology*, 17(2): 108-126.
- Bernard, P., Loughnan, S., Marchal, C., Godart, A., & Klein, O. (2015). "The exonerating effect of sexual objectification: Sexual objectification decreases rapist blame in a stranger rape context". *Sex Roles*, 72(11): 499-508.
- Bentham, Jeremy. (2000). *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation*. Kitchener: Batoche Books.
- Blake, K. R., Bastian, B., & Denson, T. F. (2016). "Perceptions of low agency and high sexual openness mediate the relationship between sexualization and sexual aggression". *Aggressive Behavior*, 42(5): 483-497.
- Breines, J. G., Crocker, J., & Garcia, J. A. (2008). "Self-objectification and well-being in women's daily lives". *Personality and Social Psychology Bulletin*, 34(5): 583-598.
- Cahoon, D. D., & Edmonds, E. M. (1989). "Male-female estimates of opposite-sex first impressions concerning females' clothing styles". *Bulletin of the Psychonomic Society*, 27(3): 280-281.
- Dimas, M. A., Galway, S. C., & Gammage, K. L. (2021). "Do you see what I see? The influence of self-objectification on appearance anxiety, intrinsic motivation, interoceptive awareness, and physical performance". *Body Image*, 39: 53-61.
- Driver, Julia. (2023). "The History of Utilitarianism", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*. Edward N. Zalta & Uri Nodelman (eds.), (2023 Edition), URL = <https://plato.stanford.edu/archives/win2023/entries/utilitarianism-history/>.
- Dunkel, T. M., Davidson, D., and Quarashi, S. (2010). "Body satisfaction and pressure to be thin in younger and older Muslim and non-Muslim women: the role of Western and non-Western dress preferences". *Body Image*, 7: 56-65.
- Galdi, S., Maass, A., and Cadinu, M. (2014). "Objectifying media: their effect on gender role norms and sexual harassment of women". *Psychology of Women Quarterly*, 38(3): 398-413.
- Glick, P., Larsen, S., Johnson, C., & Branstiter, H. (2005). "Evaluations of sexy women in low-and high-status jobs". *Psychology of women quarterly*, 29(4): 389-395.

- Graff, K., Murnen, S. K., & Smolak, L. (2012). "Too sexualized to be taken seriously? Perceptions of a girl in childlike vs. sexualizing clothing". *Sex roles*, 66(11): 764-775.
- Gray, K., Knobe, J., Sheskin, M., Bloom, P., & Barrett, L.F. (2011). "More Than a Body: Mind Perception and the Nature of Objectification". *Journal of Personality and Social Psychology*, 101(6): 1207-1220.
- Guillén, L., Kakarika, M., & Heflick, N. (2024). "Sexualize One, Objectify All? The Sexualization Spillover Effect on Female Job Candidates". *Journal of Organizational Behavior*, 45(4): 576-594.
- Gurung, R. A., Punke, E., Brickner, M., & Badalamenti, V. (2018). "Power and provocativeness: The effects of subtle changes in clothing on perceptions of working women". *The Journal of social psychology*, 158(2): 252-255.
- Gurung, R. A., & Chrouser, C. J. (2007). "Predicting objectification: Do provocative clothing and observer characteristics matter?". *Sex roles*, 57(1): 91-99.
- Harrison, L. A., & Secarea, A. M. (2010). "College Students' Attitudes Toward the Sexualization of Professional Women Athletes". *Journal of Sport Behavior*, 33(4).
- Hebl, M. R., King, E. B., & Lin, J. (2004). "The swimsuit becomes us all: Ethnicity, gender, and vulnerability to self-objectification". *Personality and Social Psychology Bulletin*, 30(10): 1322-1331.
- Hill, E. M., Nocks, E. S., & Gardner, L. (1987). "Physical attractiveness: Manipulation by physique and status displays". *Ethology & Sociobiology*, 8(2): 143-154.
- Howlett, N., Pine, K. J., Cahill, N., Orakçioğlu, İ., & Fletcher, B. C. (2015). "Unbuttoned: The interaction between provocativeness of female work attire and occupational status". *Sex Roles*, 72(3): 105-116.
- Johnson, K. K., & Workman, J. E. (1992). "Clothing and attributions concerning sexual harassment". *Home Economics Research Journal*, 21(2): 160-172.
- Johnson, Kim, P., & Workman, Jane, E. (1994). "Blaming the Victim: Attributions Concerning Sexual Harassment Based on Clothing, Just-World Belief, and Sex of Subject". *Home Economics Research Journal*, 22(4): 382-400.
- Johnson, V., & Gurung, R.A. (2011). "Defusing the Objectification of Women by Other Women: The Role of Competence". *Sex Roles*, 65(3): 177-188.
- Jones, B. A., & Griffiths, K. M. (2015). "Self-objectification and depression: An integrative systematic review". *Journal of Affective Disorders*, 171: 22-32.
- Kagerer, S., Wehrum, S., Klucken, T., Walter, B., Vaitl, D., & Stark, R. (2014). "Sex attracts: Investigating individual differences in attentional bias to sexual stimuli". *PloS one*, 9(9): e107795.
- Kellie, D. J., Blake, K. R., & Brooks, R. C. (2019). "What drives female objectification? An investigation of appearance-based interpersonal perceptions and the objectification of women". *PloS one*, 14(8): e0221388.
- Lahsaeizadeh, A., & Yousefinejad, E. (2012). "Social aspects of women's experiences of sexual harassment in public places in Iran". *Sexuality & Culture*, 16(1), 17-37.
- Lang, M., & Guo, Q. (2025). "Self-objectification and depressive symptoms among young Chinese women: The roles of appearance comparison on social networking sites and regulatory emotional self-efficacy". *Journal of Health Psychology*, 30(13): 3714-3726.

- Loughnan, S., Pina, A., Vasquez, E., & Puvia, E. (2013). "Sexual objectification increases rape victim blame and decreases perceived suffering". *Psychology of Women Quarterly*, 37(4): 455-461.
- Loughnan, S., Haslam, N., Murnane, T., Vaes, J., Reynolds, C., & Suitner, C. (2010). "Objectification leads to depersonalization: The denial of mind and moral concern to objectified others". *European Journal of Social Psychology*, 40(5): 709-717.
- Maliszewski, N., Olejniczak-Serowiec, A., & Harasimczuk, J. (2019). "Influence of sexual appeal in roadside advertising on drivers' attention and driving behavior". *PLoS one*, 14(5): e0216919.
- Murnen, Sarah K., and Smolak, Linda. (2013). "I'd rather be a famous fashion model than a famous scientist." The rewards and costs of internalizing sexualization", in Zurbriggen, Eileen L. and Roberts, Tomi-Ann (Eds.), *The sexualization of girls and girlhood: Causes, consequences, and resistance*, New York, NY: Oxford University Press, p. 235-256.
- Nakamura, K., & Kawabata, H. (2014). "Attractive faces temporally modulate visual attention". *Frontiers in Psychology*, 5: 620.
- Quinn, D. M., Kallen, R. W., Twenge, J. M., & Fredrickson, B. L. (2006). "The disruptive effect of self-objectification on performance". *Psychology of women quarterly*, 30(1): 59-64.
- Rosen, Frederick. (2003). *Classical Utilitarianism from Hume to Mill*. London and New York: Routledge.
- Schooler, D. (2015). "The woman next to me: Pairing powerful and objectifying representations of women". *Analyses of Social Issues and Public Policy*, 15(1): 198-212.
- Sinnott-Armstrong, Walter. (2023). "Consequentialism", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*, Edward N. Zalta & Uri Nodelman (eds.), (2023 Edition) URL = <https://plato.stanford.edu/archives/win2023/entries/consequentialism/>
- Strelan, P., & Hargreaves, D. (2005). "Reasons for exercise and body esteem: Men's responses to self-objectification". *Sex roles*, 53(7): 495-503.
- Tiggemann, M., & Andrew, R. (2012). "Clothes make a difference: The role of self-objectification". *Sex Roles*, 66(9): 646-654.
- Vali, Donna, & Rizzo, Nicholas D. (1991). "Apparel as One Factor in Sex Crimes Against Young Females: Professional Opinions of U.S. Psychiatrists". *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 35(2): 167 - 181.
- Wiemer, J., Kurstak, S., Sellmann, F., & Lindner, K. (2023). "Sexual stimuli cause behavioral disinhibition in both men and women, but even more so in men". *Archives of sexual behavior*, 52(4): 1445-1460.
- Winn, L., & Cornelius, R. (2020). "Self-Objectification and Cognitive Performance: A Systematic Review of the Literature", *Frontiers in Psychology*, 11: 20.
- Wookey, M. L., Graves, N. A., & Butler, J. C. (2009). "Effects of a sexy appearance on perceived competence of women". *The Journal of social psychology*, 149(1): 116-118.